

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง

เรื่อง

การจำกัดสิ่งปลูกสร้างและมดปล่อย พ.ศ. 2546

องค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง

อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. 2546

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการห้ามการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกจากองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียงจัดไว้ให้ ให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะ และสถานที่เอกชน วิธีการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขการออกใบอนุญาต การออกแบบใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2546) บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2546
.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง ว่าด้วยการกำจัด
สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) ประกอบกับมาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 54
มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวงฉบับที่ 2
พ.ศ. 2536) องค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
กลางเวียง จึงตราข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง” เรื่อง
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2546

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง เมื่อได้ประกาศโดย
เป็นนิตยาสานที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียงแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในข้อบัญญัตินี้
“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น
“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ขยะพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์
หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน
หรือ สิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นหรือบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ → 1 พ.ศ. 2546

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขและข้อบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความถึงผู้ซึ่งได้รับมอบให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ที่ตกลงทำงานให้นายจ้างเพื่อรับค่าจ้างไม่ว่าจะเป็นผู้รับจ้างอิสระจ้างตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการชั่วคราว เป็นการจรหรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 4 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ ลำคลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 5 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกข้างนอก

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 7 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 8 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วและมีฝาปิดมิดชิดกันแมลง และสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 9 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่อาคารหรือเคหะสถานในครอบครองของตน ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือมีการถ่ายเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 10 ให้นายจ้างจัดให้มีส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะและมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้างตามภาระรวมหาคนไทยกำหนด

(1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่าอย่างละ 1 ที่

(2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และ ส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่

- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คน ขึ้นไปให้มีห้องน้ำและส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก ๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชายและหญิง ให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับหญิงไว้เฉพาะพอสมควรสำหรับส้วมต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

ข้อ 11 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่อร้ายแรงใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องตามข้อกำหนดดังนี้
 - (1) ตัวเรือนส้วมต้องมั่นคงแข็งแรงและมิดชิด
 - (2) พื้นที่ภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
 - (3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทั้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
 - (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายน้ำอากาศอย่างน้อย 10 % ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
 - (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต - เทียน
 - (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่นและแมลงพาหนะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
 - (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะ ซึ่ง น้ำไม่สามารถซึม เข้า—ออกได้และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึม หรือร่องซึมใต้พื้นดิน หรือถังกรองหรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
 - (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือ หลังคาส้วม
 - (9) มีน้ำสำหรับราดส้วมอย่างเพียงพอ
 - (10) ต้องรักษาความสะอาดส้วม และใช้ส้วม ไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอก

(11) จัดให้มีพื้นที่สุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือส่วน

1 ที่ ต่อคนงาน 25 คน

(11.1) จัดให้มีถังที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดทุกครอบครวและมีที่รองรับขยะรวม
ขนาดความจุ ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และมีการปกปิดป้องกันสัตว์พาหนะ
นำโรคได้และต้องเก็บกวาดขยะโดยเฉพาะขยะเปียก ต้องเก็บในถังที่มีฝาปิด
หรืออาจเก็บในถังพลาสติก

(11.2) จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อซึมก่อน
แล้วจึงระบายสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ หรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 12 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำงานเก็บสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอยในทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขน เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแ
ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศ
ในบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาใ
ไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ขอ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขน ตามอัตราที่ไ
กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 13 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือ
มูลฝอยตาม ข้อ 12 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดใ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ 12 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่
เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 14 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง ทำก
ขม รื้อเย็บ หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำ
กลางเวียงหรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง
ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในถังรับ เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลข
องค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง

ข้อ 16 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือกำจัดมูลฝอย
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด
บริการอื่นแต่จะ ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 17 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ในเขตการบริหารส่วนตำบลกลางเวียง ตามข้อ 16 ให้ยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่
ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาต
แล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ปรากฏว่าคำขอดังกล่าว ไม่ถูกต้องและสมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความ
ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และใน
กรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมแจ้งความ ไม่ถูกต้องหรือความสมบูรณ์ให้
ทราบภายในสิบห้าวันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่
ออกใบอนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่
ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือ
ตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 19 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนด
สิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต ได้รับแจ้งจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก
ร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนจึง
คำนวณที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกิด
ขึ้นสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และ
ค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 20 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 21 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน
หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลจะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง
กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อม
กับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาตการพิจารณา
ต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตาม ข้อ 18

ข้อ 22 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 23 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินกิจการ

ข้อ 24 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือ

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 25 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 26 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติหรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(3) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามข้อบัญญัติ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิด
เหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามความสมควรเพื่อเป็น
ตัวอย่างในการตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 27 หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ซึ่งมีผลใช้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้น แก้ไข หรือ
ปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควร
สงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนิน
กิจการนั้นไว้ทันที เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตาม
สมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 28 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่
ซึ่งจะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม
ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่
ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตาม
สมควรแล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 29 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้
เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภาย
ในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 30 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบ

อนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้

- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อ
บัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ
ประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น
ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน

ข้อ 31 การแจ้งของพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 19 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต
ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
หยุดดำเนินการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้ง ให้ผู้ดำเนินการ
หรือผู้รับ ใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ
หรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่า
ว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ 32 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก
ถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 33 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง ตามข้อ 19 วรรคสอง ข้อ 27 หรือมีคำสั่งใน
เรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 18 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 21 หรือเพิกถอนใบ
อนุญาต ตามข้อ 30 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 28 ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่ง
ดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไว้ชั่วคราว

ข้อ 34 ผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบัญญัตินี้ต้องโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 35 ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลกลางเวียง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อ
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ 8 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2546

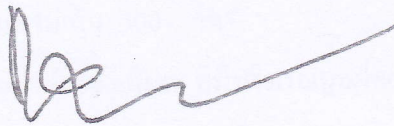
(ลงชื่อ)

(นายเจตีย์ พิศราหิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกลางเวียง

เห็นชอบ

(นายณรงค์ฤทธิ์ สุขะตุงคะ)

นายอำเภอเวียงสา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
1	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 20(4)	
1.1	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อๆ ไปลูกบาศก์เมตรละ	250
1.2	ก) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	150
	วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร	30
	วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	40
	วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	100
	วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร เดือนละ	150
	วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	200
	วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	300
	วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	500
	วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	700
	วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	900
	ข) ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย	
	วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	1,500
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป เดือนละ	2,000
	วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตรค่าเก็บขนทุก 1 ลูกบาศก์เมตร หรือ	
	เศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	200
	ค) ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร	
	ครั้งละเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนส่งทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือ	
	เศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	200
	เศษที่ไม่เกินลูกบาศก์เมตร เดือนละ	240
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกไปอนุญาต	
2	ใบอนุญาตดำเนินการตามมาตรา 19	
2.1	ก) รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์	
	ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	4,000
	ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับ	
	ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	4,000